Mi történt a külpolitikában?

A Saar-vidéken ma képviselőválasztásokat tartanak

Népköztársaságunk külügyminisztériuma a magyar kormány köszönetét tolmácsolta mindazon országok diplomáciai képviselőinek, amelyek támogatták hazánk felvételét az Egyesült Nemzetek Szervezetébe.

Eredetileg úgy volt, hogy az ENSZ-közgyűlés jelenlegi, tizedik ülésszaka december 16-án, pénteken ér véget. A közgyűlés péntek esti ülése azonban elfogadta azt a brazil javaslatot, amely indítványozta, hogy december 20-án, kedden zárják be az ENSZ jelenlegi ülésszakát, miután a közgyűlésnek pénteken két szavazással sem sikerült megválasztania a Biztonsági Tanács hatodik, nem állandó tagját. *Harmincöt eredménytelen szavazás után sem tisztázódott tehát, hogy a Jugoszláv Szövetségi Népköztársaság, vagy a Fülöp-szigetek legyen-e tagja a Biztonsági Tanácsnak.*

A közgyűlés hétfőn délelőtt újra összeül, hogy mégegyszer megkísérelje a Biztonsági Tanács még hiányzó tagjának megválasztását.

Úgyszólván az egész világon nagy örömet és megelégedést keltett, hogy a Szovjetunió kezdeményezése következtében 16 államot felvettek az ENSZ-be. Dzsavaharlal *Nehru* indiai miniszterelnök ebből az alkalomból N. A. *Bulganyin*hoz, a Szovjetunió Minisztertanácsának elnökéhez intézett üdvözlőtáviratában megállapítja, hogy *az új tagok felvételének következtében megszűnt az a zsákucca, amely eddig sok államot megakadályozott abban, hogy képviselete legyen az ENSZ-ben.* — *„Remélem* — állapítja meg táviratában *Nehru* —, *hogy rövidesen azokat az országokat is felveszik, amelyek most a szervezeten kívül maradtak és hogy a Kínai Népköztársaság is elfoglalja jogos helyét az Egyesült Nemzetek Szervezetében.“*

A *Hindustan Standard* című indiai lap rámutat: Delhi-i politikai körök külön is megelégedésüknek adnak kifejezést a bandungi értekezleten résztvett 6 ország felvétele alkalmából. *A hat ország felvétele* — — e fenti körök véleménye szerint — *jelentős mértékben fokozza az ázsiai—afrikai országok csoportjának tekintélyét az ENSZ-ben.*

Ma kerül sor a Saar-vidéki tartománygyűlés tagjainak megválasztására. E választások jelentőségét nagyban növelik a francia—nyugatnémet ellentétek, amelyek ma is változatlanul mélyek.

A választásokon kilenc párt 50 jelöltje áll csatasorba, hogy a mintegy 670 ezer választó szavazatából a lehető legtöbbet elnyerje. A választáson résztvevő pártok közül a német nagytőkések érdekeit képviselő pártok a *Saar-vidéki Kereszténydemokrata Unió*, a *Demokrata Párt* és a *Német Szociáldemokrata Párt* szövetséget kötött, hogy sikeresen vehesse fel a küzdelmet a franciabarát pártok ellen, amelyek szintén tömörültek, hogy a lehető legjobb eredményt érjék el. *A németbarát pártok a Saar-területnek a Német Szövetségi Köztársasághoz való csatolását követelik, míg a franciabarát pártok a jelenlegi körülmények fenntartására és a francia monopóliumok helyzetének megerősítésére törekszenek.*

Mint ismeretes, a nyolc héttel ezelőtt tartott Saar-vidéki szavazáson, amikor arról kellett dönteni, hogy a Saar-vidék „európai“ legyen-e, vagy sem, a terület lakosságának 67 százaléka *elutasította* a terület „európaizálását“, vagyis azt, hogy a Saar-vidék a Nyugateurópai Unió igazgatása alá tartozzék. A szavazás eredménye a Saar-vidéki német pártok nagy sikere és a francia pártok megsemmisítő veresége volt. *Jelenleg is várható, hogy a választásból a német pártok szövetsége kerül ki győztesen.*

A francia kormány, miután látja, hogy a Saar-vidék most is érvényben lévő státusquo-jának további fenntartása nem lehetséges, hajlandónak mutatkozik minden olyan megoldás elfogadására, amely biztosítaná a Saar-vidék szénbányászata és acélipara feletti rendelkezési jogát. *Ebben az esetben a francia kormány hajlandó volna beleegyezni a Saar-vidéknek Franciaország és a Német Szövetségi Köztársaság közötti kettéosztásába, illetve abba is, hogy a Saar-vidék teljes egészében a Német Szövetségi Köztársasághoz csatlakozzék.*

N. A. Bulganyin és N. Sz. Hruscsov Kabulban

Kabul (TASZSZ) N. A. Bulganyin és N. Sz. Hruscsov december 16-án megtekintette a kabuli történelmi múzeumot, amely a város új részében épült. A vendégeket Gulam Jahja Tarzi, Afganisztán moszkvai nagykövete kísérte. A múzeum épülete előtt Abdul Medzsik közoktatásügyi miniszter és más hivatalos személyek fogadták őket.

Muhammed Davud afganisztáni miniszterelnök ugyanaznap este vacsorát adott N. Sz. Hruscsov és N. A. Bulganyin elvtárs tiszteletére. A vacsorán résztvettek N. A. Bulganyin és N. Sz. Hruscsov kiséretéből az afganisztáni kormány tagjai, a népi tanács és a szenátus elnökei, a Kabulban akkreditált nagykövetségek és követségek vezetői, a Szovjetunió kabuli és Afganisztán moszkvai nagykövete. Később Muhammed Naim afganisztáni külügyminiszter a külügyminisztériumban nagy fogadást rendezett a szovjet vendégek tiszteletére.

A fogadáson a hivatalos személyeken kívül az afgán társadalom képviselői is megjelentek.

A Román Népköztársaság kormányának távirata az ENSZ-közgyűlés elnökéhez

Bukarest (TASZSZ) Valamennyi pénteki román lap közli Chivu Stoicának, a Román Minisztertanács elnökének az ENSZ-közgyűlés X. ülésszakának elnökéhez intézett táviratát.

A Román Népköztársaság kormánya — hangsúlyozza a távirat — a román nép és kormány mélységes megelégedését tolmácsolja az ENSZ közgyűlésének Romániának az Egyesült Nemzetek Szervezetébe való felvétele alkalmából. A román kormány, amely a béke megszilárdításának, a békés egymás mellett élésnek és a népek barátságának állhatatos politikáját követi, köszönetét fejezi ki mindazon országok küldöttségeinek, amelyek támogatást nyújtottak Románia számára méltó ENSZ-beli helyének elfoglalásában.

Végetért az atlanti tanács ülése

December 15-én Párizsban megnyílt az Északatlanti Szövetség tanácsának rendes évi ülésszaka. *Az atlanti tanács lényegében a 15 NATO-tagállam külügy-, hadügy- és pénzügyminiszterének testülete.* A jelenlegi ülés során a Német Szövetségi Köztársaság megbízottai első ízben vettek részt az atlanti tanács ülésein. Az ülés első napján Lord Ismay, a NATO főtitkára mondott megnyitó beszédet, majd a nemzetközi helyzet megvitatására került sor. A második napirendi pont katonai kérdések megvitatását irányozta elő. *Ennek során a tanács jóváhagyta a NATO-tagállamok fegyveres erőinek 1956-os programjáról szóló jelentést, valamint egy másik jelentést, amely előirányozza „a közös légiriasztási rendszer létrehozását“ és „a NATO légierőinek összehangolását“.* Ezt a jelentést Gruenther tábornok, a NATO fegyveres erőinek főparancsnoka terjesztette elő.

A légvédelmi határozat a NATO-tagállamok légvédelmének irányítását kivonja a nemzeti hatóságok illetékessége alól és átadja a katonai tömb parancsnokságának. *A hírmagyarázók hangsúlyozzák, hogy ez a döntés újabb durva megsértése az Északatlanti Szövetséghez tartozó országok szuverénitásának.*

A NATO tanácsa a Német Szövetségi Köztársaság fellegyverzésének kérdését is megvitatta. Von *Brentano* nyugatnémet külügyminiszter a katonai intézkedésekről, *Schäffer* pénzügyminiszter pedig ezeknek az intézkedéseknek a finanszírozásáról terjesztett be jelentést. *A NATO tanácsának jelenlegi ülésszaka* — mint megjegyzik — *elindította a Német Szövetségi Köztársaság fegyveres erőinek gyakorlatilag ellenőrizhetetlen felállítását.*

24 óra a világban

Belgrád (MTI) A belgrádi rádió jelenti, hogy Husszein *Ruzsdi*, Egyiptom belgrádi nagykövete Kairóba utazik, hogy résztvegyen Tito elnök egyiptomi látogatásának előkészítésében.

A nagykövet pénteken kijelentette a *Jugopress* diplomáciai szerkesztőjének, hogy *»Tito elnök küszöbönálló egyiptomi látogatása meghaladja az udvariassági látogatás keretét«.*

»Az egyiptomi és a jugoszláv nép baráti érzelmeket táplál egymás iránt« — hangoztatta a nagykövet, majd hozzátette: *»Minden feltétel megvan ahhoz, hogy ez jelentős eredményekkel és a jugoszláv—egyiptomi kapcsolatok elmélyítésével, valamint a biztonsági és a béke megszilárdításával jár majd«.*

*

Phenjan (TASZSZ) A Koreai Központi Távirati Iroda közleményt hozott nyilvánosságra. A közlemény leleplezi a csangkajsekista klikknek azokat a rágalmazó állításait, amelyek szerint a Mongol Népköztársaság fegyveres erői részt vettek a koreai háborúban. *A kínai népi önkénteseken kívül* — hangsúlyozza a közlemény — *egyetlen ország, egyetlen hadsereg sem vett részt a koreai háborúban a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság oldalán.* A csangkajsekista klikk által terjesztett rossz szándékú hírek csupán koholmányok, amelyekkel a Mongol Népköztársaság ENSZ-felvétele elé kívánnak akadályokat gördíteni.

*

A Magyar Népköztársaság és a Német Demokratikus Köztársaság élelmiszeripari együttműködési bizottságai 1955. december 6—12. között tartották első ülésüket Berlinben.

A felek egyetértettek abban, hogy a két ország közötti gazdasági együttműködés elősegíti a két nép életszínvonalának gyorsabb emelkedését.

A megbeszélések az őszinte barátság jegyében folytak és Berlinben 1955. december 12-én ünnepélyes aláírással fejeződtek be.

*

Belgrád (TASZSZ) Mint a *Tanjug* hírügynökség jelenti Addisz-Abbebából, *Tito* elnök december 15-én résztvett az etiopiai parlament ülésén, ezután egy kórházba látogatott el, ahol három jugoszláv orvos dolgozik. *Tito elnök a kórház megtekintése után látogatást tett az egyetemi kollégiumban.*

Makonnen Hailé *Szelasszié* etiopiai herceg ebédet adott Tito elnöknek és kíséretének tiszteletére.

— **Ma délelőtt** fél 11 órakor a Tömörkény-utcai leánygimnáziumban zenedélelőtt keretében magyar, orosz, olasz és német operákból hangzanak el hanglemezekről részletek. Érdeklődőket szívesen látnak.

Pártélet

Meg vagyunk elégedve a pártszervezet vezetőségével

Egy pártonkívüli munkás levele

Pártonkívüli munkás vagyok. A pártvezetőség közelgő újjáválasztása előtt szeretnék véleményt mondani a Fémipari és Finommechanikai Vállalat alapszervezete vezetőségének eddigi munkájáról.

Üzemünkben, amíg nem volt pártalapszervezet, mi pártonkívüli dolgozók eléggé elhagyatva éreztük magunkat. Alig törődött velünk valaki, nem bíráltak, nem dicsértek bennünket munkánk rossz, vagy jó elvégzéséért. Amióta azonban működik a pártszervezet, gyökeresen megváltozott nálunk a helyzet. Józó Ferenc elvtárs a párttitkár, Fogas János elvtárs és a többi vezetőségi tag minden idejét arra áldozza, hogy javuljon a munka, elégedettebbek legyenek a dolgozók.

Én személyesen tapasztaltam, hogy Józó Ferenc elvtárs a párt útmutatása alapján a mi érdekeinket tartja mindig szem előtt. Minden dolgozónak segít, ha módja van rá. Ez persze nem azt jelenti, hogy olcsó népszerűségre törekszik, hanem mindig megmagyrázza, melyik kérés a jogos és melyik a jogtalan. Sokszor valóságos panasznap volt a pártirodán, de a pártvezetőség tagjai mindig nyugodtan, higgadtan magyarázták meg a kérdéseket, erőt, lelkesedést öntve a dolgozókba. Nekem is volt olyan ügyem, amit a pártvezetőség segítsége nélkül nem tudtam volna elintézni. Józó elvtárs még betegen is intézte ügyemet, nem kímélte magát.

Mi pártonkívüli dolgozók tehát nagyon is érezzük, mit jelent a párt segítsége, mit jelent üzemünkben egy jó pártvezetőség. Ezért szeretjük a pártot, a párt funkcionáriusait. Szeretnénk, ha pártszervezetünk vezetőségi tagjai továbbra is úgy dolgoznának a termelőmunka megjavításáért a párt és a tömegek közötti kapcsolat erősítéséért, mint eddig. Meg vagyunk elégedve a jelenlegi pártvezetőség munkájával. Kérjük, hogy a vezetőség újjáválasztó taggyűlés után is tanítsanak, segítsenek, vezessenek bennünket. Mi ezt a segítséget termékenyebb munkával, a párthoz való ragaszkodással, a párt célkitűzéseinek végrehajtásával háláljuk meg.

Az irodagéposztály dolgozói nevében:

Horváth Imre
műszerész,
többszörös sztahanovista,
kétszeres Szakma Kiváló Dolgozója

Párthír

Értesítjük az elvtársakat, hogy hétfőn délután 3 órai kezdettel az első éves filozófia-szakos pedagógusoknak a Pártoktatók Házában konferenciát tartunk.

A felszabadulás liget 9 és fél holdján befejezték az erdősítés első ütemét

Városunk egész lakossága az elmult tavasszal nagy örömmel fogadta a Szegedi Pártbizottságnak azt a kezdeményezését, hogy szabadságunk születése évfordulójának tiszteletére Felszabadulási Ligetet létesítünk. A hely kijelölésére és az első fák elültetésére még a tavasszal sor került a Csongrádi sugárút végén, a sándorfalvi út oldalán. Az ottani tó körül mintegy 60 hektár területen alakítjuk ki a Felszabadulási Ligetet. Az első fák elültetését a Városi Pártbizottság tagjai, a Városi Tanács s a különböző tömegszervezetek és mozgalmak vezetői végezték el.

A Felszabadulási Liget sétányaira, parkjaira az előzetes tervek már készülnek, és most ősszel elsősorban társadalmi munkával mintegy 9 és fél holdon több ezer suhángot ültettek el a szegedi dolgozók. Különösen lelkesen dolgoztak az Erdészeti technikum és a Radnóti Gimnázium DISZ-esei. Az erdősítés első ütemét tegnap, szombaton délben befejezték.

A Városi Tanács minden segítséget megadott, hogy a Felszabadulási Liget erdősítése minél gyorsabban előrehaladjon. Biztosította a szerszámokat, a suhángokat és a mérnököt a munkálatok levezetéséhez. A jövő év tavaszán és őszén a következő esztendőkben ismét több holdon sok ezer suháng és különböző facsemete kerül elültetésre. A Felszabadulási Ligetben pár év mulva kellemesen üdülhetnek a szegedi dolgozók s a liget tisztásai alkalmasak lesznek majd a május elsejék megünneplésére.

Kievbe érkeztek a magyar újságírók

Kiev (TASZSZ) A TASZSZ meghívására a Szovjetunióban tartózkodó magyar újságíróküldöttség Horváth Mártonnak, a Szabad Nép szerkesztőbizottsága vezetőjének vezetésével december 16-án Leningrádból Kievbe érkezett.

Zsarolás

Apámtól hallottam valamikor régen, amikor az értelmem kezdett sarjadozni, hogy a legtöbb huncutságot az isten nevével követik el az urak. Most eszembe jutott: ez a mondás azért volt nagyon szép apám szájából, mert nagy igazság lappangott mögötte, amit akkor csak suttogva lehetett szájon kiejteni. Hogy miről jutott most eszembe? Elmondom.

Itt hever az asztalomon egy kicsiségnek látszó cédulácska — írás van rajta. Takarosan, igényesen rótták egymás alá a gépelt sorokat, látszik, hogy írója a hívő lelkek húrjait szándékozta velük megrezegtetni. A síma szavak között azonban durván ágaskodik a lényeg: „Ha egyházi adódat tíz napon belül nem rendeznéd, úgy nevedet az új egyházközségi névjegyzékbe nem vehetjük fel, ami rádnézve komoly következményekkel járna.“

Németh József tömörkényi plébános ennek a burkolt fenyegetésnek az összeállítója. Előljárójában persze azt is odaírta, kinek mennyi az adóhátraléka őnála, mint isten földi helytartójánál és ezt az adót a plébánián kell leróni. Azt én nem tudom, hogy a tömörkényi dolgozó parasztok mennyire ijedtek meg a „komoly következményektől“ de annyit hallottam, hogy elég könnyedén vették szájukra „isten szent nevét“ és nem a parokiára mentek bús alázattal, hanem a tanácsházára siettek panaszt emelni. Nyilván szeget ütött a fejükbe, miben sántikál a kegyes férfiú és mit ért a „komoly következmények“ alatt. Alighanem még mindig a papok ezeréves birodalma visszatéréséről álmodozik, ahol törvény elé citálják majd az egyházi adó megtagadóit. Hát csak álmodozzon — gondolták a tömörkényi emberek — ebbe ők nem szólnak bele, úgylátszik, a semmittevésben van elég ideje rá. De az már mégiscsak sok, ha az öklét rázogatja feléjük és imádság helyett pénzt követel. Vagy tán az isten bosszúját, a gyehenna tüzét akarja jelenteni az a bizonyos „komoly következmény“? De hiszen őnekik egyszer sem mondta idáig az úristen, hogy megadóztatja majd őket, azért mert hisznek benne, azt meg éppenséggel nem említette soha, hogy ha nem fizetnek, akkor így lesz, meg úgy lesz. Meg aztán visszás dolog is lenne az ilyesmi. Az isten, akinek nyilván annyi pénze van amennyit akar, le sem járatná magát holmi adószedéssel. Ilyenformán akár azt jelenti a „komoly következmény“, hogy „jaj lesz, ha visszajön a régi világ,“ akár azt jelenti, hogy az isten leveszi a gondját az adósokról, egészen nyilvánvaló: a plébános úr eszelte ki az egészet.

Szóval a tömörkényiek a tanácshoz mentek panaszt emelni a papjuk ellen és erről jutott eszembe apám hajdani szép igazsága. Kamasz voltam még akkor, de élénken emlékszem, amikor ájtatos „utcai apostolunk“ beállított hozzánk egy hasonló formájú és tartalmú cédulával. Anyám, aki nyomorúságában hitte is az istent, meg nem is, de inkább hitte, mint nem, megijedt, hogy kirekesztik az egyházi akolból. Ezért előszedte a sublóttakaró alól a háznál lévő néhány garast, hogy odaadja. Éppen eleget koplalt egész életében, nem akarta elveszíteni még a túlvilági boldogság jogát is. Mert mindig azt hallotta szegény anyám, hogy aki itt a földön duzzogás nélkül rágcsálja a málét, meg a görhét, az halála után grófosan él majd a mennyországban, úgy, hogy pércenként jóféle ennivalókkal kínálgatják a rózsaszín ruhába öltözött angyalok. Mondom, már éppen át akarta adni a hétre való só, paprika árát az utcai apostolnak, hogy törlesszen valamicskét az isteni adóba, amikor apám meglátta. Szónélkül kikapta kezéből a pénzt, a papi végrehajtót meg kisenderítette az ajtón.

Csodálatos erősnek láttam akkor apámat. Pedig valójában nagyon is gyenge volt, agyonkínzottja a hatalomnak, amely puszipajtása volt az egyháznak. Ő nem mehetett panaszra sehova, mint most a tömörkényiek, az istenhez mehetett volna esetleg, de az soha nem figyelt az apámfajtájú emberekre, hiába volt neki akkora füle, hogy beborította vele az egész világot. A pap meg persze, nem hagyta a magáét, a községházán hozzácsapatta a házadóhoz és így bevasalták rajtunk hivatalosan. Akkor mondta ki én előttem apám, hogy nincs kisfiam semmiféle isten ebben a véghetetlen világban, csak urak, meg papok vannak, akik azért eszelték ki, hogy könnyebben elszedjék a hiszékenyek pénzecskéjét.

A tömörkényi kisparasztokat még manapság is olyanoknak képzelte a tömörkényi „lelkipásztor,“ akik nem merik elővenni az eszüket, hogy gondolkodjanak vele. Azt hitte, kétségbeesve rohannak majd kifizetni a 100—120 forintokat, ha jól megijeszti őket az istennel, mint a mumussal szokták a gyerekeket. Csakhogy azóta történt egy és más ebben az országban. Hogy csak egyet említsünk: az emberek hallgatnak a párt tanító szavára, napról napra okosodnak, kezdenek átlátni a papok szitáján. Egyre jobban rájönnek, hogy ha a papok, istenek, ördögök és egyéb csodabogarak háborgatják a nyugalmukat, akkor szárnya alá veszi őket a munkásosztály hatalma.

(—n —y)